

St. Olav- posten

ORGAN FOR ORDENEN
RIDDERE
AV
DET HVITE KORS
1/2018 Årgang 46

*Vi ønsker alle våre
Brødre og Søstre en
riktig god påske!*

Innhold

Leder	Side 3
Katarinaklosteret	Side 4
Tildeling av hederstegn i Losje VI Halden	Side 7
«Det Gyldne Anker»	Side 8
Opptak av nye Brødre i Losje V	Side 9
Installasjon i Losje V Fredrikstad	Side 10
Treff som traff på Olas Locas	Side 10
Gullfeiring i Puerto Rico	Side 11
På kirkebesøk i El Pajar	Side 12
Julemøte Losje VII Moss	Side 14
Pilegrimsferd fra Tønsberg	Side 16
Losjetreff i Puerto Rico	Side 18
Landspresidenten	Side 19
Den Hellige Sirkel	Side 19
Installasjon i Losje XX Haugesund	Side 20
Olavsalteret i Roma	Side 21
Et besøk i katedralen i Toledo	Side 22
Noen tanker rundt vårt charter	Side 24
Jan-Magnus Bruheim: Den ansame	Side 25
En tur i England og Skottland	Side 26
Et portrett av Aktverdige Storseglbevarer	Side 28
Nye Brødre	Side 30
Brødre som har gått bort	Side 31

Ordenen Riddere av Det Hvite Kors i Norden

Stiftet 22. januar 1908

Riddere av Det Hvite Kors i Norden, Postboks 21, 7715 Steinkjer.

Epostadr.: rhkssb@losje.org

Ordenens hjemmeside: www.losje.org

Storkollegiet:

Storkommandør	Per Støyva	Losje XXI	rhksk@losje.org
Storårmann	Svein Gaarder	Losje XXVII	rhksaam@losje.org
Storprelat	Knut Olav Sunde	Losje XIII	rhksp@losje.org
Storkantor	Roar Svendsen	Losje XXV	rhkska@losje.org
Storvokter	Edgar Brentebraaten	Losje XIII	rhksv@losje.org
Storseglbevarer	Fred Edgar Thobiassen	Losje III	rhkssb@losje.org
Storstattholder	Ivar Sørensen	Losje X	rhkssst@losje.org
1. Stormarskalk	Øystein Andersson	Losje IV	rhk1sm@losje.org
2. Stormarskalk	Gunnar Torp	Losje VIII	rhk2sm@losje.org
Vik. Storkomm.	Sven Erik Hammer	Losje XVI	rhkvsk@losje.org

Gode Ordensbrødre og Ordenssøstre

Vinteren 2018 er nå på hell, dagene blir lysere og lenger, og det stunder mot vår. Denne Vinteren har for de aller fleste i dette landet vært snørik, med de utfordringer det har gitt oss. Østlandet og Agderfylkene har denne vinteren virkelig fått føle kong Vinter med alle dens elementer, og verst har det nok vært med all snømåking fra veier, tun og tak, og gjentatte strømbrudd, det er uten tvil slitsomt for mange. Vi i RHK har nå lagt bak oss årets Installasjoner, avgåtte embetsmenn er takket av, og nye installert og ønsket velkommen.

Rapportene jeg har fått fra installasjonene fra min Embetsmenn i Storkollegiet, gir et tydelig bilde av at det aller meste er på stell i vår Orden, og at alle som en av oss har blitt tatt meget vel imot der vi har kommet for å utføre våre Embetsplikter. Det vil jeg takke alle landets St. Olav Losjer for, det er godt for å føle seg hjertelig velkommen.

Det er nå viktig at de nye embetsmennene får god opplæring og hjelp fra de som har erfaring og kunnskap i den enkelte Losjes Hird, da vil ting bli lettere.

Som jeg har meddelt i mange sammenhenger det siste året vil rekruttering være vårt viktigste arbeid i 2018. Vi ser nå heldigvis at vår Orden igjen vokser, det er første gang på mange år at vi har plusstall i vår medlemsmasse mot året før, og det gleder meg, og gir rom for optimisme.

Det jobbes godt innen Rekruttering i de fleste Losjer, noen Losjer vokser veldig, andre vokser litt, og noen sliter dessverre fortsatt med negativ utvikling i sin medlemsmasse. Således er det rom for mer aktivitet, og et enda større fokus på vårt rekrutteringsarbeid, da fremtiden tilhører de som i dag er yngre, og som i sin tur vil bringe RHK i Norden videre opp og frem.

Skal vi lykkes med dette MÅ vi være synlige som Orden. Derfor oppfordrer jeg alle våre Losjebrodre som har rett til å bære Ordensringen, men som av ulike årsaker ikke har kjøpt denne enda, om å kjøpe, og bruke denne i alle sammenhenger. Jeg har ikke tall på hvor mange ganger jeg har blitt spurt om hva slags ring jeg bærer, et slikt spørsmål gir en glimrende anledning til å fortelle litt om RHK og vårt Broderskap. Videre håper jeg flest mulig nå kjøper vårt Ordens foliemerke som settes på bilen, vårt Ordensmerke er veldig fint, og viser igjen der det plasseres. Benytt Ordensflagget utenfor våre Ridderhaller ved møter og arrangement, og benytt gjerne sjansen om Dere kan delta på lokale messer for frivillige lag og organisasjoner eller på stands i lokale arrangement.

Det jobbes også nå med å få på plass tjenlig profilerings materiell og gaveartikler for hele vår Orden, noe som vil hjelpe oss med å bli mere synlige om dette materialet benyttes etter intensjonen - Vi skal være SYNLIGE.

Jeg må også ta med at vi nå opplever at det i de aller fleste Losjer blir gjennomført meget gode studiekvelder for våre Ordenbrødre, dette er etter min mening nøkkelen for at en Ordensbroder kan utvikle seg selv, og sitt intellekt, og dermed steg for steg finne mening med vårt Broderskap, takk til alle som bidrar her.

Jeg er som person optimist, og liker å se fremover, nå ser jeg frem mot våren, og alt som kommer med den. Ja- våren er på mange måter min kjæreste årstid, da spirer frø og planter, landskapet endres og den golde vinter må vike for alt livgivende som gror, en fantastisk transformasjon som er verdt å observere lit nøyere.

Jeg vil ønske Dere alle en riktig fin overgang fra Vinter til vår, og håper Dere alle får fine opplevelse i egen Losje og ellers i tiden som kommer med et sitat fra *Arne Paasche Aasen*

**Tross alt seirer våren og varmen og viljen,
tross alt seirer livet som grønnes og gror.
Og er du en slektning av blåveisfamilien
så har du en gjerning å gjøre på jord.**

Med Broderlig Hilsen

Per Støyva
Storkommandør

KATARINAKLOSTERET

Katarinaklosteret er et ortodokst kloster som ligger ved foten av Sinaifjellet i Egypt. Det er oppkalt etter den hellige nonnen Katarina. Klosteret er kristenhetens eldste og «Verdensarven» står på UNESCOs liste over verdens kulturarvsteder.

Katarinaklosteret i Sinaiørkenen.

Klosteret består av en høy mur som omgir seg med ikke mindre enn en basilika (kirke), 21 kapeller, et klokketårn, St. Helenas tårn, bibliotek, skattkammer, munkenes celler, spisesal, lagerrom, kontorer, en kilde, moské og minaret. Utenfor klostermurene ligger klosterhagen, enda et kapell, en gravplass, et gjestehus og en helseklinikk.

Klosteret sto ferdig i år 565 og ble grunnlagt allerede 337 etter Kristus. Ut i fra historiske kilder bygget og oppført over plassen hvor Bibelens brennende busk skal ha stått og hvor Gud skal ha talt til Moses.

Klostermuren er 15 meter høy og opptil tre meter bred. Inntil 1862 var klosterets eneste inngang en dør som var plassert høyt oppe på veggene. For å komme inn i klosteret, måtte man heises opp til inngangen. I dag ligger inngangen i høyde med bakken i nærheten av en hage med frukttrær, oliventrær, vinranker og grønnsaker.

Basilika, bibliotek og Skattkammer

Klosterets basilika er utrolig flott med mosaikk som trolig er laget mellom år 548 og 565. Mosaikken viser Jesu forklarelse med Kristus flankert av disiplene Johannes, Jakob og Peter samt Elias og Moses.

Verdifulle håndskrifter oppbevares i klosterets bibliotek. Det hevdes at her oppbevares håndskrevne tilføyelser til Bibelens skrevne testamenter. Kun Vatikanets bibliotek har flere manuskripter enn Katarinaklosteret. Klosterets skattkammer inneholder verdifull mosaikkunst og greske og russiske

ikoner, hellige ornamenterte og kostbare kister. I Katarinaklosteret oppbevares de tidligste ikoner i verden, daterer tilbake til 400 tallet.

Gravplasser

På klosterets gravplass er det ikke plass til mer enn seks munkers omgangen. Derfor må noen av gravene graves opp igjen når et nytt dødsfall inntreffer. Knoklene føres til «beinrommet» hvor kraniene legges i en haug for seg og de andre skjelettdelene stables på hverandre.

Levningene av erkebiskoper og andre betydningsfulle, oppbevares i små treskrin eller i nisjer i veggene. Det mest berømte skjelettet er etter den hellige Stefanus. I løpet av sitt liv vokter han veien som ledet opp til Sinaifjellet. Før han døde, ønsket han at han alltid skulle få lov til å vokte klosteret. Stefanus døde i år 580 og selv i dag sitter helgenen Stefanus og vokter inngangen til De dødes hus, kledd i kaftan og purpurrød hette.

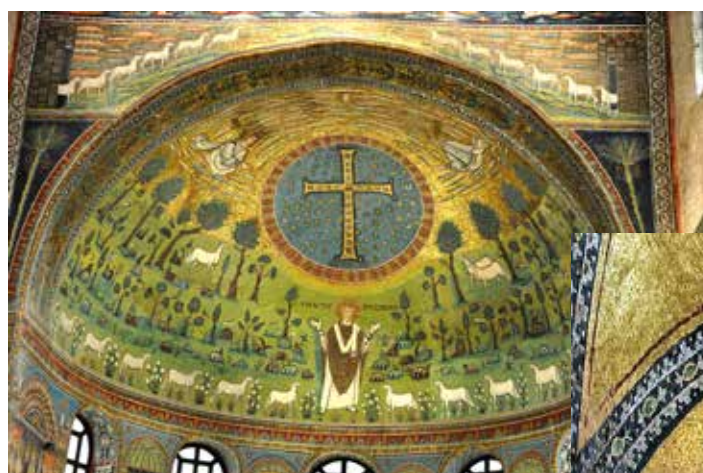
Katarinas mirakel

Klosteret fikk ikke navn etter den hellige Katarina før noen år etter at det ble grunnlagt. Ifølge legenden døde den hellige Katarina i egyptiske Alexandria under kristendomsforfølgelsene som den hedenske keiser Maximian satte i gang. Det fortelles at Katarina ble halshugd, og ba i dødsøyeblikket om at kroppen hennes aldri måtte bli funnet. Som svar på hennes bønner, førte englene hennes legeme opp til Sinaifjellet.

Flere århundrer senere fant egyptiske kristne etterlevningene på Sinaifjellet sydvest for det fjellet som Moses klatret opp på for å motta «De ti bud». De kristne førte likrestene til klosteret hvor man erklærte at det måtte være levningene etter «Den hellige Katarina». Hennes kranium og ene hånd, som er dekket med juveler, vises frem ved spesielle seremonier og besøk av prominente fra den verdensomspennende ortodokse kirke. I tillegg mer og oftere for den økende turiststrømmen.

Muhammed og islam

Muhammed skal ha besøkt Katarinaklosteret og utstedt et beskyttelsesbrev for klosteret. Klosteret overlevde derfor den arabiske okkupasjonen av Egypt i år 640 og innføringen av islam. Sinais befolkning konverterte til islam, men klosteret forble urørt. Det ble imidlertid oppført en moske på klostereiendommen ca. 1100.

Flott mosaikk inne i Katarinaklosteret.

Sinaifjellet.

Klosteret har tette bånd til områdets beduinstammer, som historien mener stammer fra soldater som på 500-tallet var bosatt ved klosteret. Selv om beduinene konverterte til islam, ser de det fortsatt som sin oppgave å beskytte klosteret.

Korsfarere og pilegrimer

Fra korsfarertiden økte interessen for klosteret hos mellomeuropeiske pilegrimer som reiste den lange og farefulle veien ned til klosteret. Spor fra korsfarerne og pilegrimene er synlige på steinmurene der de har etterlatt seg inskripsjoner på bl.a. armensk, gresk, latin og russisk.

Konger og dronninger

Blant klosterets velgjørere har det vært mange keisere, konger og paver. Pave Gregorius den store (592-604) støttet klosteret med betydelig graver. Kong Karl VI av Frankrike ga klosteret et flott alter i 1411. Dronning Isabelle av Castilla (middelaldersk kongedømme på Den iberiske halvøy) bidro også til klosterets drift som var helt avhengig av støtte. Den russiske tsaren fra 1600 til 1800, var også en av dem som anså klosteret som viktig å bevare. Under Napoleons hærtog i Egypt i 1798 ga han klostermunkene sin velsignelse og lot murene rundt bli reparert. I dag er turisttrafikken og omvisningene, en viktig inntektskilde for klosteret.

Vidar Lunde (kilde: internett)

TILDELING AV HEDERSTEGN I LOSJE VI HALDEN 01.02.2018

Torsdag 1. februar hadde Losje VI Halden besøk av Aktverdig Storårmann Svein Gaarder som på vegne av Høyverdige Storkommandør foresto den høytidelige tildelingen av Hederstegn til følgende Brødre i Losje VI Halden:

Erik Steen (66 år) fikk sitt 40 års Hederstegn, opptatt i RHK i februar 1978, og har 40 år i vår Orden.

Svein Yngvar Lasson (70 år) fikk sitt 25 års Hederstegn, opptatt i RHK i mars 1985 og har 33 år i vår Orden.

Ragnar Aamodt (86 år) fikk sitt 25 års Hederstegn, opptatt i RHK i april 1992, og har 26 år i vår Orden.

Tor Ole Hansen (70 år) fikk sitt 25 års Hederstegn, opptatt i vår Orden i januar 1993, og har 25 år i vår Orden.

Kristian Peder Førriisdal (71 år) fikk sitt 25 års Hederstegn, opptatt i vår Orden i mars 1993, og har 25 år i vår Orden.

Seremonien ledet Aktverdige Storårmann Svein Gaarder etter Ritualene og ble en minnerik stund for alle.

Møtet var også et installasjonsmøte for nye Embetsmenn i Losje VI, og denne Seremonien ble også ledet av Aktverdige Storårmann Svein Gaarder som sammen med sine to Stormarskalker foresto en stilfull installasjon.

Stein Erik Murud

Losje VI Halden

Hærmester i PLO Borgar

Bak fa Venstre: Drott Odd Erik Karrestad, Kristian Peder Førriisdal, Tor Ole Hansen

Forran fra Venstre; Ragnar Aamodt, Svein Yngve Larsson, Aktverdige Storårmann Svein Gaarder, Erik Steen.

«DET GYLDNE ANKER»

Det Gyldne Anker er et tilbud til eldre Brødre i Losje St. Olav V, Fredrikstad, med møte på formiddagen annen hver mandag.

Initiativtakerne til dette var Brødrene Erik Eriksen, Ragnar Gustavsen og Ragnar Steen Hansen, og det første møte fant sted den 3. februar 1988 på Restaurant «Papillon» hvor en Losjebroder, Jan Erik Ulsteen var vert. Vi har således 30 års jubileum i år.

Meningen var også å ha promosjon slik «Det Blanke Skjold» i Sarpsborg hadde, og den 19. januar 1993, holdt «Det Blanke Skjold» sin promosjon og her ble 15 Brødre fra «Det Gyldne Anker» tatt opp, igjen et jubileum, det er 25 år siden.

Brødre tilstede på Det Gyldne Anker.

I Halden var det på 1960 og 1970 tallet også et kapittel som het «Gyldenløve» startet av Broder Andreas Østvold.

Allerede i 1931 ble den første Ordenspromosjonen holdt i Losje St. Olav V, og het «Det Gyldne Beger», men allerede i 1932 omdøpt til «Den Gyldne Nøkkel».

I Sarpsborg startet de i 1933 «Den Gyldne Krebs» som i 1947 ble omdøpt til «Det Blanke Skjold».

Etter et besøk av 9 Brødre fra Hønefoss 21/4. 2004 resulterte det i start av «Den Gyldne Brodering» som hadde sitt første møte 6. oktober 2004

Det ble ingen promosjoner i «Det Gyldne Anker», men formiddagstreff ble det, og vi holder nå til på «Aktivitetscenteret» på Østsidens Eldresenter i Fredrikstad (Her har også Losje St. Olav V. sitt arkiv i eget rom).

Vi er ca. 15 Brødre som treffes her .

På møtene har vi først ord for dagen, så en tippekonsurransse før vi spiser 2 rundstykker + kaffe, dette betaler vi kr. 100,- for og overskuddet som i 2017 ble kr. 14.000,- blir delt ut til veldedige formål. I år fikk et barnehjem i Spania kr.7.000,- og Kirkens Bymisjon i Fredrikstad kr. 7.000,-.

Etter maten har vi gjerne et foredrag, for tiden om Fredrikstad Hvaler Dampskipsslekaps mange båter. Tidligere om alle gamle fergesteder i Fredrikstad og Omegn, 18 i tallet.

Innimellom alt det går også praten løst, noen har en god historie å fortelle. Alt i alt - en hyggelig stund.

Br. Knut Olsen.

Knut Olsen tekst
Terje Berger bilder

OPPTAK AV NYE BRØDRE I LOSJE V **6. DESEMBER 2017**

*Fra venstre Drott Harald Jæger,
Lasse Kjøningsen, Anders Petter
Humlekjær og Haavard Bråthen.*

Med vennlig hilsen
Lars Fredrik Olaussen
Kansler Losje 5.

INSTALLASJON I LOSJE V FREDRIKSTAD

Onsdag 7.ferbruar var det Installasjon i Losje St.Olav V, Fredrikstad. Installasjonen ble gjennomført på en utmerket måte av Aktverdige Storstattholdeer, Ivar Sørensen. Han delte også ut hedersbevisninger til Ridderne Thor Bråthen og Hans Ødegård for 25 års Broderskap i vår Losje.

Vi Gratulerer!

Her ser vi Ridderne, Thor Bråthen og Hans Ødegård med synlige bevis på 25 års Broderskap.

MBH

Terje Berger

Losje V, Fredrikstad

Tlf. 905 92 134

Fra Brodermåltidet etter møtet. Her ser vi Aktverdige Storstattholdeer, Ivar Sørensen holde en tale. Ved hans venstre side sitter vår nye Drott, Thomas Magnussen.

TREFF SOM TRAFF PÅ OLAS LOCAS

Vidar Lunde (tekst og foto)

Losjetreffene på Gran Canaria i 2018 har forflyttet seg til restauranten Olas Locas som ligger sentralt i havnebassenget i Puerto Rico. Her er det liv og røre på kaianleggene, i det hele tatt noe å sette øynene på. Onsdag 24. januar møttes ni Losjebrødre med sine «respektive». To av dem var Valkyriesøstre. Som vanlig ble det mye prat og «husker du». Totalt sett så det ut som alle koste seg og mulig noen som aldri hadde sett hverandre, fikk seg en hyggelig prat.

Et knippe Losjebrødre koste seg i varmen på bryggekanalen etter at «treffet» var over. Fra venstre: Ivar Johannesen (Losje IX Tønsberg), Reidulf Hansen, (Losje VII Moss), Bjørn Røste (Losje IV Sarpsborg), Bjørn Løvland (Losje XX Haugesund), Leo Jakobsen (Losje XX Haugesund), Bjørn Risa (Losje IX Tønsberg), Bjørn Aker (Losje VII Moss) og Svein Arneberg (Losje VI Halden).

Valkyriesøster Wenche Aker fra Moss (t.v.) sammen med Søster Inger Johannesen fra Tønsberg.

GULLFEIRING I PUERTO RICO

Onsdag 21. februar fylte kong Harald 81 år. På kongens bursdag fikk Norge tre nye OL-medaljer: To gull-, en sølv- og en bronsemedalje. Ikke rart det var god stemning på losjetreffet hvor det norske flagget, selvsagt, sto på bordet.

Vidar Lunde (tekst og foto)

Tolv personer møtte frem til losjetreffet denne spesielle dagen. Fire Losjebrodere kom fra Haugesund i tillegg til to Valkyriesøstre fra samme vestlandsby. Undertegnede fra Losje IX Tønsberg hadde Svein Arneberg fra Losje VII Halden på sin ene side. Broder Svein er Lendermann på fjerde året og forteller at han liker å være nettopp Lendermann.

Som vanlig ble stemningen løserer etter hvert som maten ble fortært, også blant de fire konene som «bare» var ledsagere. Gran Canaria er kjent for høye sommertemperaturer, men så var ikke tilfelle i dag. Men det varmet i alle fall de fleste av oss at Norge hadde gjort det så bra denne dagen og i medaljesankingen var milevis foran svenskene.

Valkyriesøstrene fra Losje Valkyrien XII Haugesund, Karen Elise Andersen og Ingunn Ljones fikk seg en hyggelig prat på treffet i Puerto Rico på Gran Canaria.

I tillegg til fotografen, var fem Losjebrodere samlet til et hyggelig treff på en flott norsk «OL-dag». Fra venstre: Terje Andersen, Losje XX Haugesund, Roald Jostein Thorsen, Losje XX Haugesund, Bjørn Løvland, Losje XX Haugesund, Sigmund Lundal, Losje XX Haugesund og Svein Arneberg, Losje VII Halden.

PÅ KIRKEBESØK I EL PAJAR

I Norge må man kontakte en ansatt for å komme inn i en kirke når det ikke foregår et arrangement. På Gran Canaria opplever vi å få låne nøkler til kirken av en kvinnelig kirketjener som ikke ante hvem vi var da vi besøkte El Pajar.

Vidar Lunde (tekst og foto)

Et par-tre kilometer nord-øst for “norske” Arguineguin ligger den lille kystbyen El Pajar. En litt søvnnig by hvor det ikke yrer av verken butikker eller solhungerige turister. Det spesielle med byen er at der finnes en 50 kvadratmeter stor kirke sprenget inn i fjellet, ti meter over havoverflaten. Takket være kroppsspråk, smil og tillit, fikk vi låne nøkler til kirkedøren og fikk oss en opplevelse utover det vanlige da vi entret en av Spanias minste kirker som bare brukes i spesielle anledninger.

Fire fra Tønsberg

To av dem som hadde tatt apostlenes hester fatt med El Pajar som mål, var Valkyriesøster Inger Johannesen og hennes mann, Losjebroder Ivar Johannesen fra Losje IX Tønsberg.

Det spesielle inngangspartiet til kirken med en stor baldakin over.

- Du all verden så fantastisk, kom det fra Inger da hun så seg rundt i den spanske minikirken hvor det kun var litt over tre meter mellom gulv og det hvitkalkede steintaket.
- Helt utrolig å oppleve dette, kom det fra Ivar der han satt på bakeste benk og kom til at kirken totalt bare hadde 12 benker som langt fra hadde plass til mange på hver benk.

Sol Lunde, kona til artikkelforfatteren fra Losje IX Tønsberg, var den som hadde opparbeidet seg “kirketjenerens” tillit, slik at vi fikk oppleve dette spesielle. Inne i et skap hang flotte og kostbare prestekjoler. Men feriefolket fra Norges eldste by hadde tydeligvis overbevist kirketjeneren at vi var ærlige, men nysgjerrige mennesker.

Slik ser den lille kirken ut med et flateinnhold på ca. 50 kvadratmeter.

Fiestar

En gang i året arrangeres det fiesta fra den lille kirken. Da kommer prominente katolske geistlige og leder opptog hvor det bæres ut kristne, katolske symboler. Det samles inn gaver av ymse slag som gis til forskjellige sosiale formål. Alle byer på Gran Canaria med tilknytning til fiske og havet, arrangeres fiestaer og har sin spesielle “Carmenfigur” i sin kirke, så også i El Pajar. De fleste fiestane startet for 50 år siden og har en religiøs undertone sammenblandet med ritualer og tradisjoner fra førkristen tid.

Under fiestaene feires det i mange dager til ende. En fastboende mente feiringen liknet litt på en liten 17. mai-feiring i Norge.

Flott beliggenhet

Beliggenheten til El Pajar, med to sandstrender og en industrihavn, ønskes omgjort til en attraktiv fritidshavn for turister. Hoteller og seileskole ligger også i planene til investorene. Men foreløpig setter en gammel og umoderne sementfabrikk en stopper for turistnæringen. En investering på 400-500 millioner euros må nemlig til for å omgjøre koselige El Pajar til et turistparadis. Men kapitalen mangler og enn så lenge forblir El Pajar stedet der folk har primærkontakt og stoler på hverandre.

Kvartetten fra Tønsberg inntok alteret i den lille kirken i El Pajar. Fra venstre Valkyriesøster Inger Johannesen, hennes mann og Losjebror Ivar Johannesen, Losje IX Tønsberg, Sol Lunde og Vidar Lunde fra Losje IX Tønsberg.

På litt avstand er kirkens kjennetegn den lyse, store baldakinen.

Bilde fra en av seremoniene i fjellkirken i El Pajar med havet i bakgrunnen.

Kartet viser hvor på Gran Canaria kystbyen El Pajar ligger plassert.

JULEMØTE LOSJE VII MOSS; MED UTDELING AV 40 ÅRS MEDALJE TIL BRØDER OLE JØRGEN ANDRESEN. 30.11.2017

Det tradisjonelle julemøte åpnet ifølge ritualene. Allerede her følte stor julestemning og for det julen står for. Det kom Brødre fra Losje I, Losje IV, Losje VI, Losje XXVII, Storstattholder fra Rikslosjen og Drott Losje XXVII. Totalt var det 54 Brødre på Julemøte.

Drott Losje VII ønsket alle Brødrene hjertelig velkommen til Julemøte.

Møtes høydepunkt var utdelingen av 40 års medalje til Broder Ole Jørgen Andresen av Storstattholder Ivar Sørensen fra Rikslosjen.

Broder Ole Jørgen Andresen har lang fartstid i vår Orden og har innehatt mange verv i Losje VII, som Drott i 3 perioder og Riksjarl, Riksdrott og Riksseremonimester, Dette var bare noe som Kansler leste opp fra Vita og takket han for vel utførte tjenester.

Takketalen taes under Brodermåltidet.

Broder Roy Barstad ønsket Brødrene velkomne til bords og fortalte at det ble servert tradisjonell julemat. Ribbe med tilbehør.

Drott Losje VII ønsket igjen alle Brødrene velkomne til Brodermåltidet og maten smakte, mens praten gikk livlig for seg i en Broderlig tone.

Storstattholder takket for en hjertelig mottagelse og en flott innføring. Det var en ære å få overlevere 40 års medaljen til Broder Ole Jørgen Andresen, som har innehatt mange verv i Losje VII og Rikslosjen. Hilste fra Storkommandør og Storkollegiet, samt Losje X Skien.

Broder Ole Jørgen Andresen holdt sin takketale med stor verdighet under Brodermåltidet.

Drott Losje XXVII Drøbak takket for en hjertelig mottagelse og fin innføring, hilste fra Brødrene i Losje XXVII Drøbak.

Erik Sveen hilste fra Losje I Drammen. Christer Clausen hilse fra Losje VI Halden. Kay S. Winkler hilste fra Losje IV Sarpsborg.

Også denne gang stilte Søstrene i Valkyrjen med 6 søstre til kveldens servering. Tusen, tusen - hjertelig takk for hjelpen.

Og praten fortsatte livlig utover kvelden, som seg hør og bør på slike dager.

Et hyggelig samvær.

Broder Allan Verner Wold

PILEGRIMSFERD FRA TØNSBERG

Oppunder jul i fjor fikk 33 Brødre i Losje IX Tønsberg besøk av religionshistoriker Eivind Luthen. Han foredro om pilegrimsvandring og Klåstadskipet som omdøpt til Saga Farmand, skal seile «pilgrim» fra Tønsberg til tyrkiske Miklagard.

Vidar Lunde (tekst)

Tønsbergenseren Luthen brenner for sitt arbeid med å fortelle om middelalderkirker, gravhauger, vikingskip, pilegrimsveier og annet av kulturhistorisk verdi. Et arbeid 66-åringen startet med som 35-åring i 1986 og som han håper å holde på med til han blir 100 år.

Entusiast Luthen innledet «første etappe» med å snakke om «Pilegrimsveien fra Oslo til Larvik». En pilegrimsvei - også omtalt som kulturvei, hvor det er gravd opp tre kjente vikingskip, Osebergskipet, Gokstadskipet og Klåstadskipet, i tillegg til rester av tre middelalderkirker og gravhauger.

Syv kirker

I perioden 1150 til 1250 var det hele syv kirker i Tønsberg inkludert to klostre, for en befolkning bestående av ca. 1500 personer. Den romersk katolsk kristendommen rådet i landet, så det var tilnærmet en plikt å regelmessig besøke kirken for å oppnå «bot og bedring».

2000 kilometer

I følge foredragsentusiastene er det merket 2000 km med pilegrimsveier i Norge og flere er på beddingen hvor blant mange andre Eivind Luthen er å finne i førersetet. Han fortalte videre at pilegrimsveien, også omtalt som allfarveier fra Oslo til Nidaros/Trondheim, hadde rekorddeltakelse sist sommer. Foruten nordmenn var det overraskende mange utlendinger som deltok og interessen er økende.

Klåstadskipet

Klåstadskipet sjøsettes 8. september i år, men da omdøpt til Saga Farmand av Tønsberg. En knarr av en arbeidshest som skal seile i fem etapper i løpet av fem somrer med Miklagard som mål den femte sommeren.

Skipet omtales som Norges fjerde vikingskip som ble funnet allerede i 1893, men først utgravd i 1970. Det står i dag utstilt på Slottsfjellmuseet i Tønsberg. Etter sjøsettingen, hvor også kongen og dronningen er invitert, skal Saga Farmand til havs.

20 nasjonaliteter

Første seilas går den kommende sommeren fra Norges eldste by til Finnmarks Vardø. Om bord vil det være et mannskap på ca. åtte-ti medlemmer og ca. ti turister som betaler godt for seg på denne første historiske happeningen. Det er påmeldt ca. 2000 personer som har meldt sin interesse for å være med som mannskap. I følge Luthen vil mannskapet veksle på og i alt 20 nasjonaliteter vil være representert om bord i tillegg til «turistene».

Vardø- Kvitsjøen

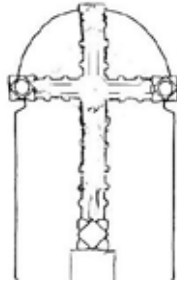
Sommeren 2019 seiler knarren videre fra Vardø til Kvitsjøen og inn i den enorme elven Volga. Deretter via kanaler til Svartehavet også til Miklagard (Istanbul). I løpet av de fem somrene seilasen er planlagt, skal den 3700 km lange ferden innom mange steder i Europa for til sist å besøke Island og Grønland før Saga Farmand igjen seiler inn i havnebassenget i Tønsberg sommeren 2022. Saga Farmand skal i størst mulig grad, seile, men det blir montert en elektrisk motor om bord i tilfelle dårlig vær.

Luthen fortalte videre at han regnet med å finansiere den omtalte seilasen ved hjelp av «turistinntekter». Ved hver av de mange etappene, skiftes det ut turister. Losje IX Tønsberg meldte sin interesse og kjøpte en billett. Hvem av Brødrene som får sjansen til å delta, vil skje ved loddrekning.

Borrekorset

Borrekorset fra 1200-tallet er tre meter høyt. Det er bevart og pent plassert på Historisk museum i Oslo. Luthen & co har som mål å lage en kopi av dette flotte korset.

Hvor det skal plasseres, er foreløpig uvisst. Det er søkt om økonomiske midler og Luthen hadde tro på at man klarte å gjennomføre også dette prosjektet en eller annen gang.

*En kopi av det største
Borrekorset har Luthen planer om
å få laget.*

Eivind Luthen bærer på en trang, nemlig trangen til å formidle kulturminner hvor pilegrimsreiser står hans hjerte veldig nær.

SISTE LOSJETREFF HØSTEN 2017

Onsdag 29. november var vi igjen samlet til høstens siste Losjetreff. Det var totalt 12 tilstede av Brødre, Søstre og partnere. Vi hadde et par hyggelige timer og pratene gikk livlig.

Jeg fikk en telefon fra en Broder som etterlyste et treff i jula. Han skulle feire jul i Puerto Rico. Han ble litt skuffet da jeg fortalte at alle de som brukte å møte opp på treffene våre skulle reise hjem til jul. Er det noen som skal være i Puerto Rico i jula 2018 som kunne tenke seg å være med på å stå for et ekstra Losjetreff i jula? Er det mange som er i Puerto Rico i jula og som kunne tenke seg å bli med et slikt treff hvis det blir lagt opp til det?

Ta kontakt med bj.aker@online.no.

Fra venstre: Bjørn Halvorsen, Tønsberg. Grunnar Andersen, Tønsberg. Arne Skive, Stiklestad. Roald Larsen, Drøbak. Bjørn Aker, Moss. Frank Robert Michelsen, Stikklestad, Asbjørn Hansen, Drøbak.

LOSJETREFF I PUERTO RICO 7. FEBRUAR 2018

7. februar var 13 Brødre fra St.Olav Losjene og Valkyrje Søstre med ledsagere på Gran Canaria igjen samlet til et hyggelig samvær på restaurant Olas Locas . Det hadde vært noen litt kjølige dager her, men når vi møttes igjen følte vi at varmen kom tilbake.

Fra venstre Thor Arne Samuelsen, Drøbak. Bjørn Aker, Moss. Svein Arneberg, Halden. Bjørn Løvland, Haugesund. Reidulf Hansen, Moss. Wenche Aker, Moss. Unni Laache Akselsen, Moss. Sigmund Lundal, Haugesund.

KJÆRE ALLE LOSJESØSTRE OG BRØDRE

I skrivende stund så daler snøen ned, ikke vet jeg hvor jeg skal gjøre av den! Brøytekantene er høyere enn meg og mere snø er det meldt men det er jo dette som er vinter som jeg husker den fra jeg var en liten pike, nå er jeg jo ikke det lenger men du verden så vakkert og lyst det blir med all denne snøen.

Vi i Landslosjensråd har akkurat vært i Steinkjer og hevet Losjen til 3 Grad, flott med så mange Søstre tilstede og et virkelig storartet arrangement. Steinkjer kan være stolte av det de har oppnådd så langt.

Nå er det bare å håpe at vi snart kan få en ny Søsterforening et sted i landet, det trenger vi og vi må alle jobbe sammen for at vi skal bli flere Søstre.

Tenk på hva de går glipp av og hva du selv har igjen for å være med i vår flotte Orden, vi kan alle prøve på å snakke med noen som vi kanskje ikke har tenkt på i første omgang.

Jeg ønsker dere alle en riktig så flott og solrik vår og et godt nytt Losjeår.

Vibeke M Helland
Landspresident

DEN HELLIGE SIRKEL

Når vi snakker om menneskers drømmer eller retttere sagt om menneskers visjoner, er vi på hellig grunn. Vi har med krefter og energier å gjøre som er svært mye sterkere enn oss selv. Vi tar del i en hellig handling som vi bare vet litt om. Vi aner omrisset men ikke formen, derfor er det viktig at vi lar oss fylle av den hellige tillits ånd når vi kommer sammen.

Når vi påkaller vår egen kreativitet, påkaller vi den store skaper. Med den skapende kraft har vi makt til å endre våre liv, og la skjebnen råde på en måte som gjør at vår søkend etter ny visdom kan komme til oss. Rent åndelig underordner vi oss et overordnet gode, og troen på at det er mulig å oppnå sitt eget mål sammen med andre. Misunnelse, ondskapsfullhet, kritikk hører ikke hjemme i sirkelen. Heller ikke dårlig humør, fiendlighet, sarkasme, hersing med andre for å hevde seg selv. Den slags holdninger hører nok verden til, men ikke sammen med andre brødre. Den hellige sirkel bygger på respekt og tillitt, bilde på sirkelen er en hage hvor hver plante har sitt eget navn og sin egen plass.

Det finnes ikke en plante som overflødiggjør en annen. Hver blomst har sin enestående og uerstattelige skjønnhet. La oss være varsomme med hverandre, la oss gi tid til utviklingsprosessen, la våre tanker få tid til å modnes i vår søken etter visdom.

VIL ØNSKE DERE ALLE LYKKE TIL.

Pål Brede

INSTALLASJON LOSJE ST. OLAV XX HAUGESUND

Losje XX Haugesund hadde den 1.februar besøk av Aktverdige Storstattholder Ivar Sørensen, Hærmester PLO Gula, Tore Bendix Evertsen og Brødrene Petter Alvestad og Jon Ola Gisnås fra Losje XVII Stavanger som skulle gå Forrettende Stormarskalker. Totalt 33 Brødre i Ridderhallen.

Aktverdige Storstattholder delte ut 25 års Hederstegn til Broder Torstein Opedal, før han sto for den høytidelige Installasjonen av den nye Hirden for 2018.

Losje XX Haugesund har hatt god tilgang til nye Brødre de siste årene. I 2017 ble det tatt opp fem Brødre. På møte den 30.mars 2017 ble to Brødre tatt opp og da var det fem 1. Grads Brødre på plass i Ridderhallen resten av møtet.

For andre gang i Losje XX Haugesund sin historie satt far i Ridderhallen og så på at hans sønn ble opptatt i som Broder i Losjen.

Birger Nornes Kansler

Den nye Hird for 2018

Bak fra venstre:

Truls Kannelønning (1. Skutilsvein), Jonny Haugeberg (Indre Losjevakt), John Roger Midtun (Jarl), Per Helge Sunde (Skattmester) og Terje Andersen (Kantor).

Foran fra venstre:

Birger J. Nornes (Kansler), Arnold Jacobsen (2. Skutilsvein), Øyvind Naustvik (Skald), Per Ottar Meek (Drott), Aktverdige Storstattholder Ivar Sørensen, Svein Helge Nilsen (Lendermann) og Torstein Opedal (Ytre Losjevakt) med sitt nyervervede 25 års Hederstegn.

Fra venstre: Roar Skeisvoll, Torbjørn Nornes, Bengt Haugland (tatt opp i 2016) og Allan A Lie.

Fra venstre: Egil Falnes (Kansler og 2. Fadder til begge nye Brødre), Torbjørn Nornes, Allan A. Lie og Birger Nornes (1. Fadder for begge Brødrene).

OLAVSALTERET I ROMA

San Carlo al Corso er en katolsk kirke som ligger i en av Romas hovedgater. Her finner man St. Olavsalteret til minne om Olav den Hellige som innførte kristendommen i Norge etter slaget på Stiklestad i 1030.

Vidar Lunde (tekst)

Kirken ble påbegynt i 1610 og ble som ferdigstilt viet til en av Romas tidligere kardinaler og en biskop. Inne i kirken er det flere alter, et av dem er tilegnet St. Olav og av nordmenn omtalt som Olavsalteret.

Norvegia Rex

Årsaken til «Olavsalteret» begynte i 1892 da den norske katolske biskopen Johannes Olav Fallize sendte et hyrdebrev til pave Leo XIII i anledning pavens 50-års dag. Under en senere seremoni ble det avduket et maleri av Sant Olav. Under maleriet står det: «Norvegia Rex» og symboliserer St. Olavs seier over hedendommen. Avdukingen ble foretatt av Baron Wilhelm Wedel Jarlsberg som levde i perioden 1852 til 1909. Wedel Jarlsberg var pavens kammerherre fra 1882.

Økumenisk

Olavsalteret ble på sett og vis litt glemt og begynte å forfalle inntil bergenserne Cecilie Rieber Mohn og Olgese Mowinkel Ringler tok tak og fikk alteret renoverert som ble gjenåpnet av den norske katolske biskopen John Willem Gran i 1980.

I 2007 ble det stiftet en norsk venneforening som nå har et «ekstra øye» på Olavsalteret. Hver 17. mai arrangeres det en økumenisk (et begrep som dekker økt forståelse og samarbeid mellom forskjellige kirkesamfunn) gudstjeneste. Det hevdes at Olav den Hellige (St. Olav) tok i mot kristendommen ved en dåp i franske Rouen den 16. oktober ca. 1012. Så den 16. oktober hvert år arrangeres «Olavsmesse» i denne kirken. Hver første søndag i advent arrangeres også en spesiell «norsk» messe i kirken.

Bilde viser en liten del av den fantastiske San Carlo Corsa-kirken i «Den evige stad» Roma.

En rødmusset viking – Olav den Hellige med kors i hånden etter å ha drept dragen som symboliserer seier over hedendommen.

ET BESØK I KATEDRALEN I TOLEDO

For 3 år siden - i påsken - var min kone og jeg i Spania. Langfredag var vi i katedralen i Toledo. Et bygg som manet til stillhet, respekt og ro, eller først og fremst andektighet. Utenfor katedralen satt det 3 tiggere, inni katedralen var det ett hav av blomster, gull og sølvgjenstander. På hvert tenkelige sted var det plassert gaver fra brukerne av dette Herrens hus. Jeg kjøpte et lys og tente det. Tente det for min bortgatte broder Per Sæby, en trist beskjed jeg hadde fått for noen dager siden.

Jeg fant meg en plass rett foran høyalteret, som var fantastisk dekorert med utskårne helgener i full størrelse på den ene siden og de 12 disiplene på den andre. Hva kunne ikke disse fortelle om de gleder og sorger som her hadde inntruffet, om smil og gråt siden 1300 tallet, om hekseforfølgelser og inkvisasjoner. Jeg satt og reflekterte for meg selv, - over livet og døden, -, over menneskenes dårskap, over menneskelivet i forhold til evigheten,- uten at jeg kom til noen form for konklusjon eller svar med 2 streker under. Jeg vred tankene mine fra makro til mikro, fra det store altet til den lille Losjen.

Vi har vel en utfordring i å formidle at vår Orden er dypt forankret i det religiøse, - dette fenomenet som heter religion. Religion er det enkelte menneskets åndelige/følelsesmessige av å tro på, eller føle tilhørighet til, noe abstrakt som vi overhodet ikke fatter hva er. Men vi tror på det. De aller fleste mennesker har en tro på noe vi absolutt ikke vet noe om - noe guddommelig, en høyere styrelse. Men er vi flinke nok i vår Orden til å legge vekt på dette? Vi berømmer at vi har gode ledere, flotte møter og et fantastisk broderskap, men selve essensen og det grunnleggende vi har i bunnen av vår Orden, det er vi etter min mening for dårlige til å snakke om. Vi vil jo alle se lyset, vil vi ikke det da? Og vi bekjenner at vi tror på en høyere styrelse. Jeg er ikke noe flink til det. Jeg nevner hvis jeg snakker med en potensiell broder, «Ja, også må du tro at det finnes noe ett sted som er større enn deg» eller «du bør ha din Gudstro». Og det er det, intet videre snakk eller dypere tanker. Ikke vet jeg, men jeg har veldig vondt for å gå inn på dette her. Stoler ikke på meg selv og mine kunnskaper på området. Feighet, vet ikke nok selv, flauhet, eller spiller det ingen rolle? Uansett, - ifølge våre ritualer skal vi vektlegge dette mer. Tenk over hvor sterkt dette kommer frem her i Borgar. Prelat ber i begynnelsen om at «måtte Gud

lede oss i våre handlinger» Se dere også rundt i Hallen, det kryr av kristne symboler. Hør på musikken. Lytt til det som blir sagt, ta en runde med deg selv og din tro

Det var stille i katedralen i Toledo, så stille at jeg opplevde at jeg var helt alene i dette praktbygget, dvs. alene sammen med min Gud. Jeg kan ikke si at jeg fant mitt innerste, men jeg hadde en fin stund i min kontemplasjon. Det var godt å la tankene løpe, mens jeg holdt lyset jeg tente til minne om b. Per. Omgivelsene var jo også der for å pense tankene akkurat dit jeg hadde kommet. Praktfulle glassmalerier som reflekterte solen og anskueliggjorde Bibelen på en nydelig måte.

eg må ha sett litt spesiell ut, for stille kom en nonne bort til meg og spurte om jeg ville ha ett glass vann. Jeg tok etter lommeboken og ville gi henne noe, men hun bare neide, la fingrene over leppene, og gikk stille vekk. Det hadde vært overskyet vær, men akkurat da denne nonnen var på vei tilbake sprakk skydekket opp, og solen kom inn gjennom glassmaleriene. Samtidig var det en svært dyktig organist som virkelig kunne bruke orgelet. Tror det var noe av Buxtehude han fremførte. Nonnen, fargespillet og orgelmusikken skapte en fantastisk utgang for henne. Hun som hadde vært bekymret for meg, og ville gi meg en skjerv i form av ett glass vann. Jeg satt der en liten stund til, før jeg forlot katedralen i følge med noen andre. Disse bøyde kne, gjorde korsets tegn, og forlot stedet. Å gjøre korsets tegn passet ikke for meg, men jeg bøyde ydmykt mitt hode som en takk for den stunden jeg hadde hatt, og i beundring over den enestående katedralen. De tre tiggerne satt fremdeles utenfor, og jeg la noen pengestykker i hver deres skål, mens jeg tenkte litt over denne diametrale motsetningen jeg hadde opplevd. Et bygg reist til Guds ære, altså til han som sa at vi alle skulle dele med de fattige, overdådigheten i dette bygget, og de tre tiggerne

Det er derfor jeg er så glad i kirken hjemme. Det er en hvit murbygning, og den eneste utsmykningen er Kristusfiguren bak alteret. Intet gull eller sølv, det er kun en ting du kan hvile øynene på, og det er det kirken er bygget på. Katedralen i Toledo er nok flottere utsmykket, og rikere på gods og gull, men jeg er ikke i tvil om, - etter min smak, - hva som er den riktige kirken og som symboliserer den Gode Boks innhold

Jeg har reflektert over denne stunden i år der jeg har vandret i en enda større katedral - Vårherres egen, - marka utenfor der jeg bor. Hvis en bare vil. kan en se mirakler her også. Spesielt kanskje om våren , hvor det blir nytt liv. Å se at det spirer og gror, er vel egentlig det største mirakel som er gitt oss. Vi kan jo betrakte dette som gjenfødelse eller å bli født på nytt. Vi blir stadig minnet på dette temaet her i vår Orden og vår Ridderhall, symbolene er overalt, også i det som fremføres verbalt. Jeg kan altså fornemme de samme tingene i en katedral i Spania som i marka, eller i Ridderhallen - nestekjærlighetens toleranse , toleransens ydmykhet og ydmykhetens nestekjærlighet

For meg er påsken etter Toledokatedralen bli noe annet, og større enn å spise appelsiner og Kvikklunser og å lese krim. Jeg hører ikke til de ivrigste kirkegjengere, men jeg skjønner heldigvis når jeg opplever noe stort, og jeg synes det er bra å ta en tur inni i seg selv innimellom. Så lenge jeg kommer helskinnet fra det, er det bra, hvis jeg kommer gjennom det med en større forståelse - eller kanskje undring, er det enda bedre.

Ta dere en tur dere også brødre, enten det er i Katedralen i Toledo eller marka, - eller er du tøff nok til den ultimate turen - inn i deg selv?

Lykke til og god tur.

Broder Knut Iversen
Losje VI Halden

NOEN TANKER RUNDT VÅRT CHARTER

De aller fleste av de som er tildelt Charteret har det vel hengende på et egnet sted på veggen i sitt hjem. Ofte stopper man opp og undres over dette litt mystiske tablået og prøver å finne dets budskap.

Nå skal jeg ikke denne gang prøve å legge ut noen tolkninger om hva Charteret har å fortelle om de forskjellige elementene som befinner seg på plassert rundt hovedbildet, det må vi nok spare til et Losjemøte, men det er jo unektelig en del « rariteter » som avslører seg og som vi kan omtale.

La oss først undres over hvorfor pyramider, obelisker, jonisk søyle, akasiekratt og jordkloder befinner seg på Charterbildet til en norrøn Ridderorden. For å forstå dette må vi ta et tilbakeblikk i ordenens historie og tilblivelse. Vårt Charterbilde stammer fra Ordenen St. Andre Le Chardon, (St. Andre til Tistelen) en Ridderorden som i følge legender ble stiftet i Skottland i første halvdel av 13. århundre. Denne Ordenen, som arbeidet i 33. Grader, ble senere ført over til Amerika hvor den fikk en stor utbredelse.

Selve Charterbildet ble tegnet i 1537 til en minnehøytidelighet og legendene forteller at det muligens var Leonardo Da Vinci som var opphavsmann til grunnskissen. Grunnskissen bærer for øvrig tittelen Un Tablau Le Tour. Vår Ordens stiftere, Paoli og Birkeland var medlemmer av Tistelordenen og de fikk i sin tid tillatelse til stifte Ordenen Knights of The White Cross med basis i Symbolikk, Ritualer, Etikk og Symboler tilhørende St. Andre Le Chardon.

Paoli og Birkeland's intensjon var å etablere en norrøn forankring i R.H.K. slik at Ordenen ble attraktiv for utflyttede nordmenn i Amerika og av den grunn ble det i 1868 på tegnet to Symboler øverst i hvert hjørne på Charteret. Med dette ble Charteret fullendt og godkjent til bruk i Ordenen Knights of The White Cross. Grunnet at den ene av Ordenens stiftere ikke hadde tilstrekkelig Grader ble det bestemt at den nedre 1/3 skulle fjernes. Først når ordenen ble 100 år eller moden til det skulle det fullkomne Charter avdekkes, frem til da måtte vi bruke kun selve Charterbildet. Avdekkingen av det fullkomne Charter skjedde under stiftelsen av St. Antonius, St. Andreas og St. Mikael's Gradene i Sarpsborg år 2003. Med dette ble Ordenen en fullverdig Ridderorden som arbeider i 33. Grader. Som tidligere nevnt er det litt merkelig at en « norrøn » orden skal ha et Charter som unektelig bærer preg av å stamme fra helt andre himmelstrøk enn Norge og Skandinavia. Symbolene peker mot Kongenes Dal og de gamle kulturer rundt Middelhavet. De to jordklodene er også dreiet slik at de viser helt andre kontinenter en vår del av verden. Dette er selvfølgelig ikke tilfeldig. Intet på Charteret er der av tilfeldighet men de er viktige elementer i forståelsen av hva vår Orden står for.

Vårt fullkomne Charter, med alle de vakre Symboler korrekt inntegnet, henger nå på sin plass bak Drotts sete. Dette Charter er vår viktigste veileder og inneholder verdifull informasjon om vår Ordens opprinnelse og vårt formål. Det må derfor ikke bli gjenstand for endringer eller revisjoner. Begynner vi å endre utseende på våre Symboler kan vi miste viktig informasjon og rokke ved de Rituelle meninger og tolkninger. Spesielt viktig er det at man bevarer farger og nyanser for ved å endre farger på viktige elementer kan man komme i skade for å endre identiteter og symbolsk betydning på bla. a personer og da kan man lett miste verdifull informasjon og betydninger.

Den ansame

Av Jan-Magnus Bruheim

**Han har ikkje stund til å stogge
og ikkje tid til å sjå.**

**Menneske som han møter
dei ansar han aldri på.**

**Mangt har han å rekkje over.
Det gjeld um å fara fort.
Mykje var det å gjera.
Det auka dess meir han fekk gjort.**

**Så lid det til endes med dagen.
Han står der, studd over stav
og spør: Kva har livet gjeve
og kvar har det vorte av?**

**Slik jaga han gjennom livet
utan å få det fatt.
Ei glede sprang etter på vegen
men nådde han aldri att.**

EN TUR I ENGLAND OG SKOTTLAND

For 5 år siden var fruen og jeg i England og Skottland. En dag kjørte vi gjennom det mest kjente skogområde i England – the Cotwolds. Her stoppet vi i en landsby, og jeg ble veldig fasinert av den, 80-100 små hus, en kirke, en bussholdeplass, en bobby så klart, og 10-12 butikker rundt torget. Den var som klippet ut av en Agatha Christie film, det var bare miss Marple som manglet. Vi gikk og tittet på denne landsbyen. Og plutselig fikk jeg øye på noe i et utstillingsvindu. Det var en tekst som jeg øyeblikkelig falt for, og som jeg ville ha med hjem. For første gang i mitt liv gikk jeg inn i en brodeributikk, og hva møtte meg? Jo en dame som kunne vært tvillingsøsteren til miss Marple, 1,65 høy, litt lutrygget, brillene ned på nesene, knute bak på håret, og jeg så for meg at hun lente seg frem over tebordet etter å ha avslørt morderen og spørre «mer sukker i teen, sogneprest?» Det var et veldig artig scenario, og jeg har tenkt tilbake på dette mange ganger, hver gang så ser jeg for meg landsbyen og denne damen.

Hva jeg kjøpte? Et håndkle med en tekst som handler om å se tilbake på livet. Det henger fremme i furterommet mitt, og jeg kom til å tenke at det er ikke bare en MANN som er retrospektiv, hvis man bruker litt fantasi, kan det kanskje være en 80 år gammel losje som forteller om ståa. I hvertfall – jeg har dristet meg til å prøve på en oversettelse/gjendiktning.

Knut Iversen
Losje VI Halden

*Bilder fra landsbyen
Broadway i Cotwolds..*

Gåpåhumøret

Hvordan vet jeg min ungdom er slutt?
Gåpåhumøret går ikke lenger på
Men tross alt klarer jeg å le
Når jeg husker hva gåpåhumøret har vært på med

Jeg har hørt at høy alder er topp
Men jeg undres noen ganger når jeg går til sengs
Med ører i en skuff og tenner i en kopp
Og briller på bordet når jeg våkner opp.

Når søvnen lukker mine øyne, jeg tenker
Er det noe mer jeg skulle lagt på mine benker
Men jeg er glad når jeg lukker døren og ser
Mine venner er de samme, kanskje venner enda mer.

I ungdommen var mine sko røde
Jeg kunne sparke dem over hodet
Når jeg ble eldre ble skoene blå
Men jeg var alltid med i et dansetablå

Nå er jeg gammel og skoene svarte
Grunnen til at jeg vet at ungdommen er vekk
Er at gåpåhumøret er begravd i en sekk
Så jeg går til butikken og går hjem igjen

Men jeg blåser i det og tenker med et smil
Alle de steder mitt gåpåhumør har vært
Men nå er jeg vekk fra all konkurranse
Men forlanger dere alles toleranse

Jeg står opp hver morgen og børster jakken
Henter avisen og leser den spesielle annonse-pakken
Mangler mitt navn, så er jeg ikke død
Så spiser jeg frokost med den største glød.

Jeg er flyttet opp nå, - i avgangsklassen
Alternativet er ikke noe å tenke på
En av de mange i den store massen
Som har levd, og som lever ennå.

Knut Iversen
Losje VI Halden

AKTVERDIGE STORSEGLBEVARER FRED EDGAR THOBIASSEN

Et portrett tegnet av Tore Storm Ørebech, Kansler Losje St. Olav III Kongsberg

Det er fremført et ønske om at Embetsmennene i Storkollegiet skal presenteres for alle Brødre i RHK ved et portrettintervju slik at alle kan bli bedre kjent med de som leder vår Orden. I denne forbindelse fikk undertegnede i oppdrag å intervju Aktverdige Storseglbevarer Fred Edgar Thobiasen.

Tirsdag 6. mars dro derfor en noe nervøs Kansler på besøk til Aktverdige Storseglbevarer i hans hjem i Kjerraten 2 i Saggrenda i Kongsberg.

Da jeg ankom var han travelt opptatt med å forberede Rikslosjens møter som skal gjennomføres i Tønsberg 16. og 17. mars. Der vil det bli mellommøter for de som har behov for et møte i sin Grad og møter med forfremmelser for de som hadde minst ett år i sin Grad. Han kunne fortelle at han er Ordenens daglige leder av det administrative arbeidet og at han er leder av Kanselliet. Sammen med Aktverdige Storstattholder forestår han den ordinære driften av Ordenens Hovedsete.

Ellers er han medlem av Storkollegiet og Administrasjonskollegiet. Aktverdige Storseglbevarer har et mangfold av oppgaver. Her kan nevnes godkjenninger av de ulike søknadene som fremmes i Ordenen, som for eksempel Andragende, permisjonssøknader, Eksklusjoner, Inntredelser, organisere Rikslosjens møter etc., men som han sier uten god støtte fra Kansellisekretær Arne Skive hadde oppgaven ikke vært mulig for han alene.

En annen meget viktig oppgave er å være kontaktpunktet mellom Losjene og Administrasjonskollegiet. Aktverdige Storseglbevarer rapporterer direkte til Høyverdige Storkommandør.

Videre forteller han at han er gift, har to barn, en sønn og en datter og fire barnebarn. Sønnen med sin familie bor i Oslo, mens datteren med sin familie bor i Ottestad ved Hamar.

De mange arbeidsoppgavene han har i RHK er ofte tidkrevende. Dette har medført at hobbyen med slektsgransking har måttet komme noe i bakgrunnen. Denne hobbyen vil nok bli hentet frem igjen når tiden tillater det. Men han understreker at når det kommer barn og barnebarn på besøk så er prioriteringen veldig enkel; samværet med familien kommer først.

Sine barnsben trådte han på Senja, nærmere bestemt i Gryllefjord. Dette var et lite veiløst samfunn hvor alle kjente alle og hvor alle tok vare på hverandre. Den erfaringen med medmenneskelighet som han fikk her passet meget godt inn med de ideer som RHK forfekter. Han har derfor funnet seg godt til rette i RHKs rekke.

I samfunnene på Senja var det vanlig at ungdommen dro på fiske. Dette gjorde også Aktverdige Storseglbevarer da folkeskole og framhaldsskole var tilbakelagt. Han mønstret på en snurpenotbåt fra sommeren til ut på høsten. Båten skiftet etter hvert fangstredskap og det ble da arbeid i fiskeforedlingsindustrien. Etter fiskeindustrien ble det også ett år på et jernverk i Sverige.

Etter arbeid i fiskeriet og jernverket ble utdanning igjen tatt opp og det ble realskole og befalsskole. Forsvaret ble den endelige arbeidsplassen for vår Aktverdige Storseglbevarer. Der hadde han både operative og administrative oppgaver. Ansettelsesforholdet i forsvaret varte frem til han pensjonerte seg.

Aktverdige Storseglbevarer har også en mangfoldig karriere inne vår Orden. Han synes at egen livserfaring både fra det sivile liv, fra hjemstedet og som yrkesoffiser faller godt sammen med den moral og etikk som Ordenen Riddere av det Hvite Kors har som formål og forfekter.

Han ble tatt opp i vår Orden 14. oktober 2002 og han har i egen losje innehatt Embeter i angitt rekkefølge: 2. Skutilsvein, Lendermann, Drott og 1. Skutilsvein.

På grunn av sin brede erfaring i Ordenen har han under møter vært benyttet som innsatt vikar i alle Embeter i egen Losje, lengst som Skald, da valgte Skald gikk bort etter alvorlig sykdom.

Utenfor egen Losje har han vært innsatt som Kantor i PLO Viken.

Før Riksting 2012 var han sekretær for Administrasjonsutvalget i forbindelse med innføring av de høyere gradene. Etter denne oppgaven var han Kansellisekretær og deretter medlem av Rikslosjens Valgkomite som innstilte Kandidater for valg til Rikslosjens Embeter på Riksting 2017.

Om en stor begivenhet skal nevnes, så ønsker Aktverdige Storseglbevarer å trekke frem det å være Leder for Installasjon av valgte Embetsmenn utenfor egen Losje. Dette er en handling som er alvorstynget og minnerik; både for de som Installerer og de som utfører handlingen.

Deltagelse i ulike typer møter, synes han er berikende og utviklende både faglig og menneskelig. Her knyttes nye kontakter, ny erfaring opparbeides og horisonten utvides. Han vil også fremheve at det finnes utrolig mange fine og dedikerte Brødre i vår Orden.

Det å delta i møter i St. Olavslosjene er like berikende som å delta i møtene i PLOene eller møter i Rikslosjen. De ulike møtene har forskjellig tilnærmelser til Ordenarbeidet både gjennom innhold og Ritualer. Denne forskjellen er noe som er viktig å ta med seg.

Som avslutning på samtalen ønsker Aktverdige Storseglbevarer at følgende understrekes for alle Brødre i RKH. RKH er ikke en frimurerorden, men en Esoterisk, flerkulturell og flerreligiøs Ridderorden. Vårt samlingspunkt er Korset som det fremgår av Ordenens navn.

Aktverdige Storseglbevarer ser med glede frem til det videre arbeide i Ordenen og hilser til alle Brødre i det ganske land.

Nye Brødre

Nye Brødre fra forrige nr. fram til 21. februar 2018

<i>Etternavn</i>	<i>Fornavn</i>	<i>Losje</i>
Berger	Michael Wolfram	Losje St.Olav XIV Kristiansand
Moen	Helge Arne	Losje St.Olav XIV Kristiansand
Halden	Finn	Losje St.Olav I Drammen
Hassel	Morten	Losje St.Olav I Drammen
Thorsen	Per Stranger	Losje St.Olav IX Tønsberg
Gaarder	Odd Arne	Losje St.Olav IX Tønsberg
Næss	Olav	Losje St.Olav XXII Stiklestad
Walby	Christian	Losje St.Olav XXVII Drøbak
Johansen	Kjell Jan	Losje St.Olav XXVII Drøbak
Heiskel	Svein Werner	Losje St.Olav XXVII Drøbak
Christiansen	Bjørn Harald	Losje St.Olav XXVII Drøbak
Borgersen	Stian Søggen	Losje St.Olav XIII Hønefoss
Braathen	Haavard	Losje St.Olav V Fredrikstad
Humlekjær	Anders Petter	Losje St.Olav V Fredrikstad
Kjønigsen	Lasse	Losje St.Olav V Fredrikstad
Ånneland	Arne	Losje St.Olav II Oslo
Hammond-Moe	Espen	Losje St.Olav II Oslo
Grange	John Peter	Losje St.Olav II Oslo
Arntsen	Roger	Losje St.Olav II Oslo

Frist for stoff til neste nummer: 1. mai.

Neste nummer kommer ut i løpet av juni 2018.

Brødre som har gått bort

Avdøde Brødre fra forrige nr. fram til 21. februar 2018

Etternavn	Fornavn	Losje	Død dato
Bang-Larsen	Gunnar	XIX Trondheim	15.02.2018
Arnkværn	Knut	XVI Hamar	29.01.2018
Sandstad	Odd	XXII Stiklestad	20.12.2017
Nordbrøden	Erling Asbjørn VI	Halden	01.12.2017

Vi lyser fred over deres minne

St. Olavposten,

c/o Ark-Trykk as, Parkvn. 23, 1405 Langhus

St. Olavposten skal være et bindeledd mellom Ordensbrødre og mellom Valkyriesøstre. Det er Ordenens ledelse, St. Olavlosjenes ledelse og Valkyrielosjenes ledelse, samt enkeltbrødre i St. Olavlosjene og enkeltøstre i Valkyrielosjene som gjennom administrative og åndelige innlegg, samt formidling av opplevelser i sosiale samvær skal bidra til større forståelse og kunnskap om Ordenen og hverandre over Losjegransene.

Redaksjonen for ST. OLAVPOSTEN: rhkposten@losje.org

Ansvarlig redaktør: Storkommandør

Redaksjonsleder: Håkon Bach Mikkelsen, Losje VII Moss
Arnljot Kristiansen, Losje XXVII Drøbak
Jeanette Bach Mikkelsen, Losje X Valkyrien, Moss
Hærmester PLO Borgar Stein Erik Murud, Losje VI Halden

Returadresse:
St. Olavposten RHK
c/o Ark-Trykk AS
Parkveien 23
1405 Langhus

